

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Gregorivs Thavmatvrgvs Ep. 17. Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

tentavit dormienti. Itaque à mediâ semper nocte
 AVRORAM MARIAM veneratus, tum demum sa-
 cra volumina ante eburneam illius imaginem le-
 ctitavit, non nescius ex hujus potissimum uberibus
 divinæ sapientiæ rivos scaturire. Archiepisc,
 Cantuariensis factus affirmavit, malle se in ignem,
 quam in noxam labi. Exul moriturus, MI JESU
 exclamavit, te testem habeo, te præter nihil un-
 quam expetisse. Hujus vulnera tunc millies est
 exosculatus, pectus præsertim saucium, in quod
 etiam vitam expiravit, nobilem ad invidiam tu-
 mulum. *Ex vitâ.*

*Si publica fama te non damnat, propria te con-
 scientia condemnat; quoniam nemo potest seipsum
 fugere. Vis nunquam esse tristis, BENE VIVIS. Bona
 vita semper gaudium habet; conscientia reorum
 semper in penam est. S. Bern. de lat. dom.*

S. GREGORIUS THAVMATVRGVS EP.
 17. Novembris.

Miracula, quæ GREGORIUS patravit, pagellâ
 hæc circumscribere, novum foret miracu-
 lum. Famam castissimi juvenis traduxerat mu-
 liercula; oblecta tamen à dæmone palinodiam
 cecinit, obsidione non nisi à GREGORIO liberata.
 Sub initia Pontificatus magistram VIRGINEM
 MATREM, VIRGINEMQUE IOANNEM habuit, di-
 gnus his discipulus, utpote & ipse Virgo. Caco-
 dæmoni oracula loquenti silentium indixit, & falso
 proscripsit; post eadem ab exilio redeundi potesta-
 tem per literas fecit. Ut fratres duo, quos lis de
 paterno lacu disjunxerat, in amicitiam rursum
 coirent, cedere omnem inde aquam; ut fidem te-
 stam faceret, temploque edificando locum,
 mon-

montem aliò ambulare iussit. Iterùm Lyco flu-
mini exundanti moram posuit scipionem suum
qui illicò frondescens ripam umbrâ suâ vellivit.
Insequentis se sociumque hostis oculos ita pre-
cando fefellit, ut quos impius querebat, arbores
crederet. Moriturus è suis septemdecim dumtaxat
reliquit superstitioni deditos, cum sub adventum
suum non plures Christo addictos reperisset. Tu-
mulum cum aliis sibi communem esse voluit, ne,
quod vivus nunquam fecerat, mortuus proprii
quid haberet. Suspiciant alii hæc mira, ego de
GREGORIO, quod de Malachia Bernardus, dico:
inter multa magnaque miracula, maximum mira-
culum, quod fecit, ipse fuit. *Ex Gregor. Nyss.*

*Si vis utiliter aliquid scire & discere, ama nesciri,
& pro nihilo reputari. Hæc est altissima & utilissima
lectio, sui ipsius vera cognitio & despectio. De se ipso
nihil tenere; & de aliis semper bene & altè sentire
magna sapientia est.* Thom. de Kemp. lib. I.

S. GREGORIVS TVRON, EPISC.

17. Novembris.

Ille est GREGORIVS, cui nomen infula Turo-
nensis fecit. Parentes illi è primâ nobilitate,
nutrices à teneris annis Musæ fuerunt, quibus vi-
cem ille tam postea rependit, ut nesciam plûsne
ille Musis, an Musæ illi debeant. Puer vitam,
quam à patre acceperat, bis eidem reddidit, nec
sine miraculo, cum medicinam morituro nunc
nomen IESV ligno inscriptum, nunc alter Tobias
slices exta adhibuit. Ipse quoties agrotavit (&
agrotavit sapiuscule) è celo medicos, vel D. Eli-
gum vel Martinum habuit, cujus vitam rectè in
ampulorum parietibus, sed multò rectius in anima
suo